

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4155/24
20.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Лазар Радаковић, адвокат из Београда, Господар Јованова 65, против туженог Акционарског друштва за железнички превоз робе “Србија Карго” са седиштем у Београду, Немањина 6, ради утврђења недозвољености противизвршења, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву П 56/23 од 4.4.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Панчеву П 56/23 од 4.4.2024. године, у четвртом, петом, шестом, седмом и осмом ставу изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву П 56/23 од 4.4.2024. године, првим ставом изреке одбијен је као неоснован приговор стварне надлежности Вишег суда у Панчеву за поступање у овој правној ствари истакнут од стране туженог. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован приговор пресуђене ствари истакнут од стране туженог. Трећим ставом изреке, дозвољено је прецизирање – преиначење тужбеног захтева поднеском тужилаца од 18.3.2024. године. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се утврди недозвољеност противизвршења на целокупној имовини тужилаца, које је одређено решењем о противизвршењу Основног суда у Панчеву 18 ИИ 826/23 од 28.3.2023. године,

потврђено решењем Вишег суда у Панчеву Гжи 94/23 од 9.5.2023. године, чије спровођење је поверено јавном извршитељу ... из Панчева ИИ 111/23, што би тужени био дужан признати и трпети. Петим ставом изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу ББ из ... врати и исплати новчани износ од 9.082,173,04 динара са законском затезном каматом почев од 18.8.2023. године, па до исплате. Шестим ставом изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да на име трошкова противизвршног поступка пред Основним судом у Панчеву (поступак ИИ 4031/21 и ИИ 826/23) и пред јавним извршитељем ... из Панчева (поступак ИИ 111/23), исплати тужиоцу АА из ... новчани износ од 202.500,00 динара са законском затезном каматом од 20.6.2023. године, па до исплате. Седмим ставом изреке, одбијен је као неоснован прецизирани тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу ББ на име трошкова противизвршног поступка пред Основним судом у Панчеву (поступак ИИ 4031/21 и ИИ 826/23) и јавним извршитељем ... из Панчева (поступак ИИ 111/23) исплати новчани износ од 202.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.6.2023. године, па до исплате. Осмим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 36.768,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом и допуном жалбе, тужиоци су побијали првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС"; бр. 72/11...18/20), у четвртном, петом, шестом, седмом и осмом ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељено су тражили.

Тужени је доставио одговор на изјављену жалбу тужиоца. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овалашћењима прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба тужилаца није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, првим ставом изреке усвојен је у целости прецизирани тужбени захтев, па је обавезана тужена "Железница Србије" а.д. из Београда да на име накнаде штете (настале због пожара) исплати - тужиоцу АА из ... износ од 1.058.832,42 динара са законском затезном каматом од 20.12.2013. године до исплате, а тужиоцу ББ из ... износ од 1.889.219,00 динара са законском затезном каматом од 20.12.2013. године. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове

парничног поступка у износу од 748.516,00 динара. Наведена пресуда постала је правноснажна дана 14.1.2016. године и извршна дана 17.2.2016. године. Дана 10.8.2015. године, усвојена је регистарска пријава под матичним/регистарским бројем 21127116, којим је уписана у Регистар привредних субјеката статусна промена издвајање уз оснивање Привредног друштва “Железнице Србије” акционарско друштво Београд, матични број 20038284, као друштва дељеника и Привредних друштава – Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” Београд, Савски венац, Акционарско друштво за железнички превоз путника “Србија Воз” Београд, Савски венац и Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд – Савски венац, као новооснованих друштава услед статусне промене издвајање уз оснивање. На седници одбора директора “Железнице Србије” акционарског друштва дана 31.3.2015. године, усвојен је нацрт плана статусне промене “Железнице Србије” акционарско друштво Београд, издвајање уз оснивање нових акционарских друштава број 1939/2015-114-20. Планом статусне промене одређено је да се тим планом уређују сва питања спровођења статусне промене издвајање уз оснивање три нова акционарска друштва као врсте поделе “Железнице Србије” акционарско друштво Београд, да је учесник у тој статусној промени “Железнице Србије” акционарско друштво Београд, те да је одлуком о промени правне форме Јавног предузећа “Железнице Србије” Београд (“Службени гласник РС”, бр. 37/11), променило правну форму из правне форме јавног предузећа у правну форму затвореног акционарског друштва, под пуним пословним именом Акционарско друштво “Железнице Србије” Београд, Немањина 6, а једини акционар акционарског друштва је Републике Србија, за коју на основу законских овлашћења права акционара врши Влада. Наведеним планом статусне промене одређено је да је циљ те статусне промене корпоративно реструктурирање акционарског друштва које се врши у складу са Акционим планом реформи које је припремила Светска банка са Министарством грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, који подразумева организациону структуру која обухвата оснивање три различите технолошко – пословне целине које су тржишно одрживе на дужи рок, а да новооснована друштва неће бити оптерећена постојећим некомерцијалним дуговањима, вишком средстава и вишком запослених, те да акционарско друштво, чији ће једини члан бити акционар, наставља да постоји одређено време и задржава обавезе из става 1 тачке 3 плана, ради омогућавања новооснованим друштвима да послују ефикасно и тржишно орјентисано и да буду одговорна за резултате које остварују, као и вишак имовине, вишак запослених, оснивачка права над зависним друштвима чији је оснивач, а обављаће заједно са акционаром одређене пословне услуге за остала три друштва. У тачки 4 плана одређено је да су правне последице статусне промене по том плану следеће: 1) део имовине, права и обавезе акционарског друштва одвајају се и преносе на новооснована друштва, у складу са овим планом и деобним билансом; 2) акционарско друштво наставља да послује са постојећим органима и регистрованим статусним обележјима; 3) основни капитал акционарског друштва смањује се за износ и на начин који је одређен овим планом и деобним билансом; 4) запослени у акционарском друштву који не буду преузети у новооснована друштва остају у радном односу у акционарском друштву. Планом статусне промене одређено је и да акционарско друштво (друштво преносилац) одваја део своје имовине неопходне за обављање делатности три нова друштва, док је под тачком 3 одређено да друштво преносилац одваја и део својих обавеза које се односе на имовину и делатност из става 1 ове тачке и преноси их на нова друштва и то део обавеза у означеној вредности на дан

31.12.2014. године, које се односе на имовину и обављање делатности железничког превоза робе акционарском друштву за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд. У ставу 3 наведене тачке одређено је да се одвајање и пренос имовине и обавеза из става 1 и 2 ове тачке не односи на вишак имовине, односно средства и на постојећа некомерцијална дуговања друштва преносиоца за која гарантује Република Србија. Тачком 16 одређено је да овај план ступа на снагу даном доношења одлуке Скупштине друштва преносиоца о статусној промени којом овај план одобрава потпис на овом плану, а оверава се у складу са прописима о овери потписа. Дана 1.3.2016. године, тужиоци су преко пуномоћника поднели предлог за извршење против извршних дужника - “Железнице Србије” а.д. Београд, Акционарског друштва за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени), Акционарског друштва за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” Београд и Акционарског друштва за железнички превоз путника “Србија Воз” Београд, ради наплате новчаног потраживања на име главног дуга тужиоцу АА из ... у износу од 1.058.832,42 динара и тужиоцу ББ из ... у износу од 1.889.219,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом и на име трошкова парничног поступка у износу од 748.516,00 динара, као и трошкова извршног поступка по одмерању суда пленидбом и преносом новчаних средстава са текућег рачуна извршног дужника на рачун пуномоћника извршних поверилаца, а на основу извршне исправе пресуде Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, правноснажне дана 14.1.2016. године и извршне дана 17.2.2016. године. Поступајући по поднетом предлогу Први основни суд у Београду донео је решење о извршењу И 4758/16 од 21.4.2016. године, те је одредио предложено извршење и одмерио трошкове поверилаца у износу од 32.590,00 динара. Приговоре против наведеног решења о извршењу изјавили су извршни дужници “Србија Воз” а.д. Београд, “Инфраструктуре железнице Србије” а.д. Београд и А.Д за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени), у којем су истакли да предлог за извршење и решење о извршењу нису у складу са донетом извршном исправом на основу које је одређено извршење, јер наведени извршни дужници нису дужници из извршне исправе, те да иако су настали статусном променом издвајања од 10.8.2015. године, из дужника “Железнице Србије” а.д., наведени дужник је наставио да постоји као правни субјект, а наведеном статусном променом нису пренете обавезе из извршне исправе П 1498/10 од 3.3.2014. године, на новооснована привредна друштва - извршне дужнике. Први основни суд у Београду је дана 30.9.2016. године, донео закључак И 4758/16 којим је наложено НБС – ОПН Крагујевац – Одсеку за пријем основа и налога принудне наплате из Крагујевца да спроведе поступак принудне наплате по решењу о извршењу тог суда И 4758/16 од 21.4.2016. године, а који поступак је у целости извршен дана 5.10.2016. године, у укупном износу од 4.933.818,24 динара од дужника са матичним бројем 21127116 - Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени). Одлучујући о изјављеним приговорима, Први основни суд у Београду донео је решење ИПВ (И) 259717/2 дана 12.10.2021. године којим је усвојио приговоре извршних дужника, те је укинуо решење о извршењу И 4758/16 од 21.4.2016. године, у односу на извршне дужнике Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени), Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” Београд и Акционарско друштво за железнички превоз путника “Србија Воз” Београд, док је у преосталом делу у односу на извршног дужника “Железнице Србије” а.д. Београд, потврдио наведено решење о извршењу, са образложењем да је према приложеној извршној исправи “Железнице Србије” а.д.

Београд дужник из извршне исправе, који и даље постоји као привредни субјект, те да извршни повериоци нису доставили јавну или у складу са законом оверену исправу којом доказују да је предметно новчано потраживање пренето са извршног дужника “Железнице Србије” а.д. Београд на друге извршне дужнике, а у складу са начелом формалног леглитета.

Након тога, тужени Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд је у својству противизвршног повериоца поднео предлог за противизвршење против тужилаца (противизвршни дужници) дана 8.12.2021. године Основном суду у Панчеву, ради враћања износа од 4.945.588,37 динара, који је заснован на наводима да је решењем Првог основног суда у Београду ИПВ (И) 259/17/2 од 12.10.2021. године, укинута решење о извршењу Првог основног суда у Београду И 4758/16 од 21.4.2016. године, у односу на наведеног извршног дужника – туженог, као и све спроведене радње, да је истом предметно решење достављено дана 8.11.2021. године, а да је дана 5.10.2016. године, целокупни дуг у износу од 4.945.588,37 динара, скинут са његовог пословног рачуна. Основни суд у Панчеву донео је решење Ии 4031/21 од 25.5.2022. године којим је усвојио предложено противизвршење и обавезао противизвршне дужнике – тужиоце АА из ... и ББ из ... да у року од 8 дана противизвршном повериоцу “Србија Карго” а.д. Београд солидарно врате износ од 4.954.588,37 динара са законском затезном каматом од 6.10.2016. године до исплате, као и да истом надокнаде трошкове противизвршног поступка уплатом на означене пословне рачуне извршног противповериоца и одређено је да уколико противизвршни дужници – тужиоци не поступе на наведени начин и не измире наведени дуг извршење ће бити спроведено на целокупној имовини противизвршних дужника у висини дуга, те да ће извршење спровести јавни извршитељ ... из Панчева. Против решења о противизвршењу, противизвршни дужници – тужици изјавили су жалбу дана 9.6.2022. године и Виши суд у Панчеву донео је решење Гжи 132/22 од 27.9.2022. године, којим је укинуо решење о противизвршењу Основног суда у Панчеву ИИ 4031/21 од 25.5.2022. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Разлози укидања поменутог решења о противизвршењу произлазе из нејасноће у погледу укупног износа који је извршни дужник у извршном поступку исплатио извршним повериоцима - тужиоцима, као и ради утврђења благовремености поднетог предлога. Основни суд у Панчеву је дана 28.3.2023. године, поступајући по упутима из решења Вишег суда у Панчеву Гжи 132/22 од 27.9.2022. године, донео решење ИИ 826/23, којим је усвојен предлог за противизвршење и обавезани су противизвршни дужници – тужиоце АА из ... и ББ из ... да у року од 8 дана од дана пријема решења солидарно врате извршном противизвршном повериоцу – туженом износ од 4.954.588,37 динара са законском затезном каматом од 6.10.2016. године до исплате, као и да накнаде трошкове противизвршног поступка у износу од 35.22,00 динара уплатом на означене пословне рачуне противизвршног повериоца - туженог и одређено је да ће уколико по решењу о противизвршењу извршни повериоци – тужиоци не врате извршном дужнику – туженом наведено потраживање, противизвршење бити спроведено на целокупној имовини извршних поверилаца све до потпуног намирења извршног дужника, а да ће извршење спровести јавни извршитељ ... из Панчева. Како тужиоци нису измирили своје дуговање у року, наведено решење је дана 23.5.2023. године, достављено јавном извршитељу ... из Панчева, који је дана 26.6.2023. године, донео закључак ИИ 111/23 којим је одредио спровођење извршења на непокретности противизвршног дужника – тужиоца ББ из ... и то уписом забележбе решења о

противизвршењу у катастру непокретности, проценом вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем противизвршног повериоца – туженог из продајне цене. Поднеском од 10.7.2023. године, противизвршни дужници – тужиоци обавестили су јавног извршитеља да се пред Вишим судом у Панчеву води поступак ради утврђивања недозовљености противизвршења и истакли су предлог за одлагање противизвршења, а поставили су и алтернативни захтев за отклањање неправилности у спровођењу поступка противизвршења. Наведени поднесак јавни извршитељ доставио је противизвршном поверицу А.Д. “Србија Карго” Београд - туженом дана 20.7.2023. године, ради изјашњења, те се противизвршни поверилац поднеском од 24.7.2023. године, изјаснио да предлог противизвршних дужника не прихвата, те је јавни извршитељ донео дана 31.7.2023. године, решење ИИ 111/23, којим је одбио као неосноване захтеве противизвршних дужника – тужилаца за одлагање противизвршења и за отклањање неправилности, а против тог решење противизвршни дужници (тужиоци) изјавили су приговор дана 14.8.2023. године. Јавни извршитељ је дана 3.8.2023. године, донео закључке ИИ 111/23 којим је одредио наставак спровођења извршења другим средствима и на другим предметима извршења тужилаца АА и ББ, с тим што је наложено банкама у којима исти имају текуће, девизне или друге рачуне да без одлагања спроведу донете закључке, тако што ће запленити и пренети на наменски рачун јавног извршитеља износ од 4.954.588,37 динара са законском затезном каматом од 4.8.2023. године до исплате, износ од 3.656.877,87 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 3.8.2023. године и износ од 24.522,00 динара на име парничних трошкова. Дана 14.8.2023. године противизвршни дужник ББ (тужилац) дао је сагласност да се са његових рачуна исплате дугована средства противизвршном повериоцу (туженом), па је “НЛБ Комерцијална банка” а.д. Београд поступила у складу са закључком јавног извршитеља и новчана средства са рачуна тужиоца ББ пренела на рачун туженог А.Д. “Србија Карго” Београд. Јавни извршитељ је дана 15.8.2023. године наложио пословној банци да изврши деблокаду рачуна противизвршних дужника АА и ББ (тужиоци), а дана 17.8.2023. године, закључком је наложено Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Панчево да изврши брисање забележбе закључка јавног извршитеља ИИ 111/23 од 26.6.2023. године. Дана 21.8.2023. године Основном суду у Панчеву достављен је приговор противизвршних дужника – тужилаца од 11.8.2023. године на даље одлучивање уз напомену да је решење о противизвршењу Основног суда у Панчеву ИИ 826/2023 од 28.3.2023. године спроведено у целисти.

Према налазу вештака економско – финансијске струке од 6.2.2023. године у противизвршном поступку пред јавним извршитељем ... из Панчева ИИ 111/23, са рачуна противизвршног дужника ББ из ... (тужилац) који се води “НЛБ Комерцијална банка” а.д. Београд, дана 8.8.2023. године извршен је пренос износа од 8.635.988,24 динара на рачун јавног извршитеља ... из Панчева, док је са рачуна извршног дужника ББ из ... (тужилац) који се води код банка “Банка Интеса” а.д. Београд истог дана 8.8.2023. године, извршен пренос износа од 446.184,80 динара на рачун јавног извршитеља ... из Панчева на који начин је спроведена наплата укупног дугованог износа од 9.982173,04 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са члановима 113 став 1 и став 2, 115 став 1, 73 став 1, 79 став 1 и 81 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, чланом 194 став 1 и 2 Закона о парничном поступку и

члановима 501 став 1 тачка 3 и став 3 тачка 1, 505 и 509 Закона о привредним друштвима оценио да су тужиоци као противизвршни дужници тражили да суд утврди недозвољеност противизвршења по донетом решењу о противизвршењу Основног суда у Панчеву ИИ 826/23 од 28.3.2023. године, које је потврђено решењем Вишег суда у Панчеву Гжи 24/23 од 9.5.2023. године, а спроведено од стране јавног извршитеља ... из Панчева у предмету ИИ 111/23, те да се обавезе тужени – противизвршни поверилац да тужиоцу ББ исплати износ од 9.082.173,04 динара са законском затезном каматом почев од 18.8.2023. године, па до исплате, као и износ од 202.500,00 динара на име трошкова противизвршног поступка и да тужиоцу АА исплати износ од 202.500,00 динара на име трошкова противизвршног поступка, сматрајући да је наведено противизвршење недозвољено из разлога што је тужени Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” правни следбеник “Железница Србије” а.д. Београд и као такав солидарни дужник који одговора и за његове дугове, па између осталог и за дуг који је настао према тужиоцима по пресуди Основног суда у Панчеву П 1498/10 до 3.3.2014. године. Оценио је да се недозвољеност извршења у смислу члана 81 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, који се у конкретном случају примењује, може утврдити у ситуацији ако се решење о одбијању жалбе заснива на чињеницама које су међу странкама спорне и које се односе на само потраживање, а да је у конкретном случају Виши суд у Панчеву решењем Гжи 94/23 од 9.5.2023. године, одбио жалбу противизвршних дужника – тужилаца АА из ... и ББ из ... и потврдио решење Основног суда у Панчеву ИИ 826/23 од 28.3.2023. године, којим је усвојен предлог за противизвршење А.Д за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени) и обавезани извршни повериоци, а противизвршни дужници (тужиоци) да у року од 8 дана солидарно врате извршном дужнику (противизвршном повериоцу) – туженом износ од 4.954.588,37 динара са законском затезном каматом почев од 6.10.2016. године до исплате и накнаде трошкове противизвршног поступка у износу од 24.522,00 динара, а у супротном се одређује извршење које ће се спровести на њиховој целокупној имовини. Оценио је да из донетог решења Вишег суда у Панчеву Гжи 94/23 од 9.5.2023. године, не произлази да се исто заснива на чињеницама које су између странака биле спорне, а које се односе на само потраживање, јер је неспорно да је правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, обавезан тужени “Железнице Србије” а.д. Београд да на име накнаде штете исплати тужиоцу АА из ... износ од 1.058.832,42 динара, а тужиоцу ББ из ... износ од 1.889.219,00 динара, све са законском затезном каматом од 20.12.2013. године до исплате, као и парничне трошкове у износу од 748.516,00 динара, а извршење те пресуде је спроведено по решењу о извршењу Првог основног суда у Београду И 4758/16 д 21.4.2016. године, тако што је дана 5.10.2016. године, Народна банка Србије са рачуна извршног дужника - туженог Акционарског друштва за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд скинула износ од 4.933.818,24 динара и пренела на рачуна извршних поверилаца - тужилаца, а осим тога, наплатила је и трошкове принудне наплате у износу од 11.770,13 динара, а потом је у противизвршном поступку тужени по донетом решењу ИИ 826/23 од 28.3.2023. године, наплатио према налазу вештака економско – финансијске струке са рачуна тужиоца ББ који се води код “НЛБ Комерцијалне банке” а.д. Београд износ од 8.635.988,24 динара и са рачуна који се води код “Банке Интеса” а.д. Београд износ од 446.184,80 динара, у укупно 9.082.173,04 динара, а висина потраживања међу парничним странкама није била спорна. Оценио је да је у конкретном случају спорно да ли су тужиоци по извршној исправи могли да наплате своје потраживање не само од извршног дужника “Железнице Србије” а.д. из

Београда која је извршном исправом обавезана на накнаду штете, већ и од новонасталих акционарских друштава између осталих и туженог А.Д. за железнички првоз робе “Србија Карго”, а по донетом решењу о извршењу ИИ 4758/16 од 21.4.2016. године Првог основног суда у Београду по којем је извршење спроведено на новчаним средствима туженог А.Д. за железнички превоз робе “Србија Карго”, да би по изјављеним приговорима извршних дужника, исто било укинато у односу на новооснована акционарска друштва, док је у односу на извршног дужника А.Д. “Железнице Србије” Београд решење о извршењу потврђено, а из разлога што у извршној исправи новооснована акционарска друштва између осталих и тужени А.Д. “Србија Карго” Београд нису били означени као тужени нити су изврши повериоци - тужиоци доставили доказ да је обавеза из извршне исправе прешла и на те привредне субјекте. Оценио је да је дана 10.8.2015. године у АПР регистрована статусна промена издавања уз оснивање Привредног друштва “Железнице Србије” а.д. Београд, као друштва дељеника и Привредних друштава А.Д. за управљање јавном железничком инфраструктуром “Ифраструктуре железнице Србије” Београд, А.Д. за железнички превоз путника “Србија Воз” Београд и А.Д. за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (тужени) као новонасталих друштава услед статусне промене издавања уз основање, при чему друштво дељеник А.Д. “Железнице Србије” Београд и даље постоји као привредно друштво поред три новооснована привредна друштва. Одлуку о статусној промени “Железнице Србија” а.д. Београд издавања уз оснивање нових акционарских друштава донела је Скупштина “Железнице Србије” а.д. Београд на седници од 11.5.2015. године, на основу одлуке Владе Републике Србије, која је решењем 05 бр. 023-73632/2015 од 2.7.2015. године, дала сагласност (“Службени гласник РС”, бр. 6072015) на одлуку о основању нова три акционарска друштва, а друштво дељеник наставило је да постоји. Оценио је да према члану 3 плана статусне промене произлази да је циљ промене корпоративно реструктурирање “Железнице Србије” а.д. Београд које је спроведено у складу са Акционим планом реформи који је припремила Светска банка са Министарством грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре РС и који је подразумевао организациону структуру издавања три различите технолошко – пословне целине, које су тржишно одрживе на дужи рок, као и четврто друштво “Железнице Србије” а.д. Београд, које треба првоствено да решава проблеме вишка имовине, вишка запослених и историјских дугова. То друштво према члану 3 задражава постојећа некомерцијална дуговања (за које гарантује Република Србија) ради омогућавања новооснованим друштвима да послују ефикасно и тржишно оријентисано и да буду одговорна за резултате које остварују. Оценио је да је потраживање тужилаца некомерцијалне природе утврђено пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, из чега следи да за исто према наведеном плану одговора “Железница Србије” а.д. Београд, а не тужени, те да нису испуњени услови за утврђење недозвољености противизвршења, па је одбио као неоснован тужбени захтев.

Првостепени суд је разматрајући приговор стварне ненадлежности истакнут од стране туженог, у складу са чланом 25 став 1 тачка 7 Закона о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 10/23) у вези са чланом 81 став 3 раније важећег Закона о извршењу и обезбеђењу оценио да је исти неоснован пошто је изменама Закона о извршењу и обезбеђењу од 1.1.2021. године, стављена ван снаге одредба члана 81 став 3 ранијег Закона о извршењу и обезбеђењу да се поступак утврђивања недозвољености извршења третира као спор мале вредности. Такође, као неоснован оценио је и приговор пресуђене ствари истакнут од стране туженог, пошто је у складу са чланом

359 Закона о парничном поступку за постојање пресуђене ствари потребно кумулативно испуњење услова – да постоји идентитет странака, идентитет захтева и идентитет чињеничног основа, што није у конкретном случају, имајући у виду да су два различита поступка извршни и парнични, те да иако постоји идентитет странака није исти правни основ њиховог тражења. Првостепени суд је оценио као неоснован и приговор туженог да је поднета тужба неблаговремена из разлога што су тужиоци решење другостепеног суда којим је одбијена њихова жалба - Гжи 94/23 од 9.5.2023. године, примили дана 22.5.2023. године, док је тужба у овој парници поднета дана 20.6.2023. године, препорученом пошиљком који дан се у складу са чланом 104 став 2 Закона о парничном поступку сматра као истовестан дану када је поднета суду услед чега је закључио да је поднета тужба благовремена. Првостепени суд је такође, оценио да није основано ни оспоравање туженог у погледу преиначења тужбеног захтева од 18.3.2024. године од стране тужилаца, сходно одредби члана 81 став 5 Закона о извршењу и обезбеђењу, пошто у овој врсти парнице, ако је пре закључења главне расправе извршење окончано, тако што је поверилац намирен, извршни дужник као тужилац има право да преиначи тужбу и без пристанка извршног повериоца и да захтева да суд обавезе извршног повериоца као туженог да му врати оно што је примио извршењем и накнади трошкове извршног поступка, те како је поступање тужилаца било у свему у складу са наведеном законском одредбом, суд је дозволио преиначење тужбеног захтева од 18.3.2023. године, пошто је оценио да су испуњени услови из члана 199 и 200 Закона о парничном поступку, да је преиначење било целисходно за коначно решење односа међу странкама, јер је оцењено да поступак по преиначеној тужби неће знатно да продужи трајање парнице.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата Апелациони суд у Београду и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано је жалбено указивање тужилаца да је по предлогу туженог за противизвршење од противизвршних дужника – тужилаца наплаћено петоструко више, јер је према утврђеном чињеничном стању решење о противизвршењу Основног суда у Панчеву ИИ 826/23 од 28.3.2023. године, потврђено решењем Вишег суда у Панчеву Гжи 94/23 од 9.5.2023. године, а из истог не произлази да је само потраживање између странака било спорно, што је потврђено и налазом вештака економско-финансијске струке у овом поступку, на који налаз нико од странака није имао примедби.

Неосновано се жалбом тужилаца указује на погрешну примену материјалног права – одредбе члана 505 Закона о привредним друштвима да је друштво стицалац – тужени Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд (противизвршни поверилац) солидарно одговорно са друштвом преносиоцем АД “Железнице Србије” Београд.

Одредбом члана 483 став 1 Закона о привредним друштвима (“Службени гласник РС” бр. 36/11, 99/11 и 83/14 – др. Закон), који се у конкретном случају примењује, прописано је да се статусном променом друштво (друштво преносилац) реорганизује тако што на друго друштво (друштво стицалац) преноси имовину и обавезе, док његови чланови у том друштву стичу уделе, односно акције; да се друштво

може поделити тако што ће део своје имовине и обавезе, поред осталог, пренети на једно или више новооснованих друштава (издвајање уз оснивање), с тим да друштво из става 1 овог члана по спроведеној статусној промени наставља да постоји (члан 489 став 1 тачка 1 и став 2).

Одредбом члана 505 Закона о привредним друштвима прописане су правне последице статусне промене и одређено је да исте наступају даном регистрације статусне промене, у складу са Законом о регистрацији, и то: 1.) имовина и обавезе друштва преносиоца прелазе на друштво стицаоца, у складу са уговором о статусној промени, односно платом поделе; 2.) друштво стичалац постоје солидарно одговорно са друштвом преносиоцем за његове обавезе које нису пренете на друштво стицаоца, али само до износа разлике вредности имовине друштва преносиоца која му је пренета и обавеза друштва преносиоца које је преузео, осим ако је са одређеним повериоцем другачије уговорено. Изузетно од става 1 тачка 1 овог члана, у погледу ствари и права чији је пренос условљен уписом у јавне књиге, односно прибављањем одређених сагласности или одобрења, пренос те имовине на друштво стицаоца врши се тим уписом на основу уговора о статусној промени или плана поделе, односно прибављањем тих сагласности или одобрења. Ако се статусном променом друштво преносилац гаси, наступају и следеће правне последице: 1.) друштво преносилац престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације; 2.) узајамна потраживања између друштва преносиоца и друштва стицаоца гасе се; 3.) обавезе друштва преносиоца прелазе на друштво стицаоца у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе, и друштво стичалац постаје нови дужник у погледу тих обавеза, а ако постоји више друштава стичалаца, свако од њих супсидијарно одговара за обавезе које су у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе, прешла на остала друштва стицаоце до износа разлике вредности имовине друштва преносиоца која му је пренета и обавеза друштва преносиоца које је преузео, осим ако је са одређеним повериоцем другачије уговорено; 4. дозволе, концесије, друге повластице и ослобођења дата или призната друштву преносиоцу прелазе на друштво стицаоца у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе, осим ако је прописима којима се уређује њихово давање другачије одређено; 5. директорима и члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводелно и заступницима друштва преносиоца престају и дужности и овлашћења, као и пуномоћја за гласање у скупштини друштва преносиоца. У случају припајања једном члану друштва, у складу са чланом 501 став 3 истог закона, не наступа последица из става 1 тачка 3 овог члана. Изузетно од става 1 тачка 2 и става 3 тачка 3 овог члана, солидарно, односно супсидијарна одговорност друштва стицаоца неће постојати у погледу потраживања за која је поверилац, у складу са одредбама члана 509 овог закона, остварио право на одређену заштиту.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” основан је у оквиру статусне промене АД “Железнице Србије”, којом приликом су основана још два привредна друштва АД “Инфраструктура железнице Србије” Београд и АД “Србија Воз” Београд, а реч је о статусној промени издвајање уз оснивање, чија се специфичност огледа у томе што привредно друштво које пролази кроз статусну промену (друштво преносилац) наставља да постоји, с тим да део своје имовине и обавеза преноси на новооснована друштва (друштва стицаоци). Када се, као у конкретном случају, ради о статусној

промени у којој учествује само једно привредно друштво, акт којим се иницира такав поступак јесте план поделе друштва, чији нацрт код акционарских друштава припрема одбор директора који га потом и усваја, а тај документ, између осталог, садржи означавање вредности имовине и висине обавеза које се статусном променом преносе на друштва стипендијаци, затим њихов опис, као и начин на који се тај пренос врши друштву стипендијаци. Статусна промена у конкретном случају регистрована је код Агенције за привредне регистре дана 10.8.2015. године, тако што су три новооснована привредна друштва, међу њима и тужени Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго” уписана у регистар привредних субјеката. Извршном исправом донетом пре статусне промене – пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, правноснажном дана 14.01.2016. године и извршном дана 17.2.2016. године, тужени “Железнице Србије” а.д. Београд обавезан је да тужиоцима накнади штету са припадајућом каматом, а у наведеној извршној исправи извршни дужници АД “Србија Карго” Београд (тужени), АД “Инфраструктура железнице Србије” Београд и АД “Србија Воз” нису били означени као тужени, нити су извршни повериоци – тужиоци доставили доказ да је обавеза из наведене извршне исправе прешла и на те новоосноване привредне субјекте, те исти нису били солидарно одговорни. Осим тога, на основу статусне промене друштво “Железнице Србије” а.д. Београд, према члану 3 плана статусне промене, задржава постојећа некомерцијална дуговања (за које гарантује Република Србија), а ради омогућавања новооснованим друштвима да послују ефикасно и тржишно оријентисано и да буду одговорни за резултате које остварују, а потраживање тужилаца је некомерцијалне природе утврђено пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, за које, према плану статусне промене, одговара “Железнице Србије” а.д. Београд, како је то правилно закључио првостепени суд.

Без утицаја је жалбено указивање да је првостепени суд погрешно закључио да се ради о некомерцијалном потраживању, јер је према утврђеном чињеничном стању потраживање тужилаца утврђено пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, а није настало из комерцијалног односа у који су тужиоци ступили слободном вољом, односно као комерцијални посао.

Неосновано је жалбено указивање да првостепени суд није ценио чињеничне наводе тужилаца о недостављању изјављеног приговора против решења о извршењу и временској дистанци у погледу подношења и доношења одлуке о истом, јер је првостепени суд правилно закључио да те чињенице не чине противизвршење недозвољеним, већ се евентуално може радити о неправилностима приликом спровођења извршења.

Без утицаја је и жалбено указивање да је противизвршење спроведено незаконито пошто су тужиоци – противизвршни дужници изјавили жалбу и приговор за отклањање неправилности, те су исти одбијени, а недозвољеност извршења, у смислу члана 81 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу могућа је само ако се решење о одбијању жалбе заснива на чињеницама које су међу странкама спорне и које се односе на само потраживање, које у конкретном случају није било спорно.

Неосновано је жалбено указивање тужилаца да је извршном исправом пресудом Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, обавезан тужени “Железнице

Србије” а.д. да сваком од тужилаца исплати одређене новчане износе на име накнаде штете са припадајућом каматом, а да је противизвршење одређено солидарно, јер су тужиоци имали право жалбе против решења о противизвршењу, као и право на приговор за отклањање неправилности.

Неосновано се жалбом указује да је повређено право тужилаца на образложену судску одлуку - да првостепени суд није дао разлоге о кључним чињеницама и да је образложење штуро. Тужиоци не указују о којим чињеницама се ради и да ли би то утицало на другачије чињенично утврђење у предметној правној ствари, те на другачију примену материјалног права, па стога такви паушални наводи не могу бити од утицаја на другачију одлуку. У складу са чланом 355 став 3 Закона о парничном поступку, у образложењу побијане пресуде изложени су захтеви странака, њихови наводи о чињеницама на којима се ти захтеви заснивају, докази, чињенично стање које је утврђено, као и прописи на којима је суд засновао пресуду.

Без утицаја је жалбено указивање да је противизвршење недопуштено пошто је обавеза са “Железнице Србије” а.д. Београд прешла на три новооснована правна лица на основу статусне промене између осталог и на туженог Акционарско друштво за железнички превоз робе “Србија Карго”, те да исто првостепени суд није ценио, јер је првостепени суд на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања правилно закључио да у конкретном случају на основу предметне статусне промене регистроване у АПР дана 10.8.2015. године, извршена статусна промена издвајање уз оснивање Привредног друштва “Железнице Србије” а.д. Београд, као друштва дељеника, и Привредних друштава АД за управљање јавном железничком инфраструктуром “Инфраструктура железнице Србије” Београд, АД за железнички превоз путника “Србија Воз” Београд и туженог АД за железнички превоз робе “Србија Карго” Београд, као новооснованих друштава услед статусне промене издвајања уз оснивање, при чему друштво дељеник АД “Железнице Србије” а.д. Београд и даље постоји као привредно друштво поред три новооснована привредна друштва, те је Привредно друштво “Железнице Србије” а.д. Београд задржало постојећа некомерцијална потраживања, што је у конкретном случају потраживање тужилаца према пресуди Основног суда у Панчеву П 1498/10 од 3.3.2014. године, у којој је као једини тужени био “Железнице Србије” а.д. Београд, док је пресуда донета пре статусне промене, а тужиоци нису доставили доказ да је обавеза из те извршне пресуде прешла и на новоосноване привредне субјекте као солидарне дужнике.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд, у складу са члановима 153, 154 и 160 Закона о парничном поступку, одлучио о трошковима поступка, чију висину је определио сагласно одредбама Таксене тарифе из Закона о судским таксама важећој у време пресуђења.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужиоци нису успели у жалбеном поступку, а издатак туженог поводом одговора на жалбу не представља нужан трошак у смислу члана 154 Закона о парничном поступку, то су у складу са чланом 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку, као неосновани одбијени њихови захтеви, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ћокић